

Besluit van

tot wijziging van het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen (evaluatie meldingssysteem)

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van ..., nr. BJZ....;

Gelet op de artikelen 9.2.2.1, voor zover het betreft artikel I, onderdeel F, 10.41 tot en met 10.43, 10.44, derde lid, en voor zover het betreft artikel I, onderdelen G en H, 21.8 van de Wet milieubeheer;

De Raad van State gehoord (advies van ..., nr. ...);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van ..., nr. BJZ...;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 2, tweede lid, onderdeel a, wordt als volgt gewijzigd:

De puntkomma aan het slot van onderdeel 1° wordt vervangen door een komma. Aan het slot van onderdeel 1° wordt toegevoegd de zinsnede "niet zijnde een inrichting voor :

- a. uitsluitend het opslaan, overslaan, bewerken, verwerken of het verrichten van een combinatie van deze handelingen met betrekking tot papier, textiel, ferro- of non-ferrometalen, schroot, schone kunststoffen, glas, banden of een combinatie daarvan,
- b. uitsluitend het opslaan, overslaan, bewerken of een combinatie van deze handelingen met betrekking tot batterijen en accu's als bedoeld in artikel 1, onderdelen a en b, van de Regeling beheer batterijen en accu's 2008, producten als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b, van de Regeling beheer elektrische en elektronische apparatuur, autowrakken als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b, van het Besluit beheer autowrakken, of een combinatie daarvan, of,
- c. het verrichten van een combinatie van de handelingen, bedoeld in de onderdelen a en b.

Aan het slot van onderdeel 2° wordt ", of" vervangen door een puntkomma.

Aan het slot van onderdeel 3° wordt ", en" vervangen door een puntkomma.

Na onderdeel 3° worden twee onderdelen toegevoegd, luidende:

4°. voor het sorteren van bouw- en sloopafvalstoffen met een opslagcapaciteit van meer dan 50 m³, of

5°. voor het composteren van groenafval met een verwerkingscapaciteit van meer dan 50 m³ per jaar, en.

B

Artikel 2, tweede lid, onderdeel b, komt te luiden:

b. de afgifte, bedoeld onder a, geen betrekking heeft op:

1°. bedrijfsafvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen die behoren tot een in bijlage I aangegeven categorie, of

2°. een inrichting waar de volgende afvalstoffen uitsluitend worden overgeslagen:
a. ingezamelde huishoudelijke afvalstoffen;
b. bedrijfsafvalstoffen naar soort en aard vergelijkbaar met huishoudelijke afvalstoffen;
c. afvalstoffen van het reinigen van riolen.

C

Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

Onder vernummering van het zesde lid tot zevende lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

6. Degene die een melding als bedoeld in artikel 10.40, eerste lid, van de wet doet, bewaart gedurende ten minste vijf jaar de begeleidingsbrieven of de elektronische versie hiervan.

In het vijfde lid, onderdeel a, wordt "twee weken" vervangen door: vier weken.

D

Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

Aan het tweede lid wordt een zinsnede toegevoegd, luidende:

, met dien verstande dat een melding als bedoeld in artikel 32 van het Besluit bodemkwaliteit en artikel 2a van het Besluit gebruik meststoffen wordt gelijkgesteld met het voldoen aan de in artikel 10.38, derde lid, van de wet gestelde verplichting.

Na het tweede lid wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Bij regeling van Onze Minister kunnen categorieën van inrichtingen worden aangewezen die zijn vrijgesteld van de verplichting, bedoeld in het tweede lid.

E

In artikel 6, vierde lid, wordt "zesde lid" vervangen door: zevende lid.

F

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

In het eerste lid wordt "een persoon als bedoeld in artikel 10.37, tweede lid, onder a of b, van de wet, niet zijnde een persoon als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onder a" vervangen door: een ander persoon of toepast binnen of buiten de eigen inrichting.

Onder vernummering van het derde lid tot vierde lid wordt na het tweede lid een lid ingevoegd, luidende:

3. Voor zover geen code van de afvalstoffenlijst van toepassing is wordt aan artikel 6, derde lid, uitvoering gegeven door melding van de van toepassing zijnde code van de gecombineerde nomenclatuur, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van verordening nr. 2658/87/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PbEG L 256).

G

In artikel 8, tweede lid, wordt "een in de bijlage bij dit besluit aangegeven categorie" vervangen door: een in bijlage II aangegeven categorie.

H

Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

In het tweede lid wordt "een persoon als bedoeld in het eerste lid" vervangen door: een persoon die krachtens artikel 2 verplicht is om melding te maken van aan hem afgegeven afvalstoffen.

Aan het tweede lid wordt een volzin toegevoegd, luidende: De meldingsinstantie kan het nummer intrekken als de persoon ingevolge artikel 2 niet langer verplicht is tot het melden van de aan hem afgegeven afvalstoffen.

In het derde lid wordt "drie jaar" vervangen door: vijf jaar.

I

Artikel 11, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

In onderdeel b wordt "bedrijfsafvalstoffen" vervangen door: bedrijfsafvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen.

Onderdeel d komt te luiden:

d. niet-beroepsmatig ingezameld papier of textiel;

Toegevoegd worden drie onderdelen, luidende:

e. ingezamelde huishoudelijke afvalstoffen waarvan kan worden aangetoond dat deze rechtstreeks worden vervoerd naar een inrichting waar die afvalstoffen uitsluitend worden overgeslagen;

f. bedrijfsafvalstoffen naar soort en aard vergelijkbaar met huishoudelijke afvalstoffen waarvan kan worden aangetoond dat deze rechtstreeks worden vervoerd naar een inrichting waar die bedrijfsafvalstoffen uitsluitend worden overgeslagen;

g. afvalstoffen van het reinigen van riolen waarvan kan worden aangetoond dat deze rechtstreeks worden vervoerd naar een inrichting waar die bedrijfsafvalstoffen uitsluitend worden overgeslagen.

J

De bijlage bij het besluit wordt als volgt gewijzigd:

De bijlage wordt aangeduid als bijlage II, behorende bij artikel 8.

Voor bijlage II (nieuw) wordt een bijlage ingevoegd, luidende:

bijlage I, behorende bij artikel 2, tweede lid, onderdeel b

Categorieën van bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b

afvalstoffen die binnen een inrichting als bedoeld in artikel 2, tweede lid, aanhef en onder a, zijn ontstaan en binnen die inrichting nuttig worden toegepast of worden verwijderd;

afvalstoffen die door een persoon die buiten Nederland is gevestigd en ten aanzien waarvan een kennisgeving op grond van de EG-verordening overbrenging van afvalstoffen is gedaan;

onbeheerd aangetroffen bedrijfsafvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen, die door of vanwege een bestuursorgaan worden opgeruimd;

bedrijfsafvalstoffen in een hoeveelheid van niet meer dan 50 kilogram per afgifte; gevaarlijke afvalstoffen die worden afgegeven aan een inrichting waarin gevaarlijke afvalstoffen uitsluitend in een hoeveelheid van niet meer dan 50 kilogram per afgifte in ontvangst mogen worden genomen.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN DEEL

1. Inleiding

Op 1 januari 2005 is het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen (verder te noemen: het besluit) in werking getreden. Door aanvaarding van het amendement Schreijer-Pierik (Kamerstukken II 2000/01, 26 638, nr. 17) heeft de wetgever bepaald dat de uitwerking van de regels omtrent het melden van ontvangsten en afgiften van afvalstoffen op centraal niveau dient te geschieden. Het besluit komt hieraan tegemoet.

In 2005 vroeg de Tweede Kamer om een versnelde evaluatie¹. Aanleiding hiervoor waren reacties uit het bedrijfsleven. De Tweede Kamer wilde weten of de verplichtingen voor bedrijven die voortkomen uit het besluit in verhouding staan tot het doel van het besluit en tot de lasten voor het bedrijfsleven. Ook vroeg de Tweede Kamer naar de gevolgen van het niet integraal uitzonderen van de groene lijst afvalstoffen in het besluit.

De evaluatie is uitgevoerd in nauwe samenwerking met bedrijfsleven en handhavende instanties. In het rapport 'Balans in verplichting, doel en last van het Besluit melden' (d.d. 21 februari 2007)² zijn de bevindingen vastgelegd. Een belangrijke aanbeveling in het rapport is het inrichten van een taakgroep waaraan het ministerie van VROM, vertegenwoordigers van de relevante brancheorganisaties en handhavende instanties en het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen (verder te noemen: het LMA) deelnamen. Deze taakgroep had tot doel de koppeling van het besluit aan het Inrichtingen- en vergunningenbesluit en de consequenties daarvan kritisch te bezien in het licht van de intentie van het besluit.

Als hoofdlijn is gekozen voor een brede samenwerking met alle betrokken partijen, waarbij het doel is om een zo breed mogelijk draagvlak te krijgen voor de aanpassingen van het besluit. Een tweede doel is dat er zoveel als mogelijk een reductie van administratieve lasten voor het bedrijfsleven wordt bewerkstelligd. De uitwerking heeft geresulteerd in een beter uitvoerbaar en aanvaardbaar besluit, zowel voor het bedrijfsleven als voor de handhavende instanties. Ten opzichte van de berekende administratieve lasten bij het in werking treden van het besluit op 1 januari 2005, is er een aanzienlijke reductie van de administratieve lasten behaald.

De primaire doelstelling van het besluit, het genereren van handhavingsinformatie voor het ondersteunen van toezicht op en handhaving van de afvalstoffenwetgeving, komt voor de belangrijke afvalstromen niet in het geding. Ook de monitoring voor rapportages aan de Europese Commissie en de Tweede Kamer blijft geborgd.

Er zijn meerdere bijeenkomsten geweest waarin de taakgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van het ministerie van VROM, relevante brancheorganisaties en handhavende instanties een groot aantal ingediende voorstellen tot aanpassing van het besluit, heeft besproken. Het ministerie van VROM heeft de haalbaarheid van de afgesproken voorstellen getoetst en aangegeven of en op welke wijze tot aanpassing van het besluit kan worden overgegaan.

¹ Brief van 20 juni 2005 over groene-lijst afvalstoffen, Kamerstukken II 2004/05, 29 383, nr. 29

² Brief van 7 juni 2007, Kamerstukken 2006/07, 27 665, nr. 50

2. Reikwijdte en inhoud van het besluit

Belangrijkste aanpassingen

Binnen de systematiek van het besluit is gekeken naar het melden van ontvangsten en afgiften aan het LMA, het gebruik van de begeleidingsbrief en de inzamelaarsregeling.

Naast de reeds van de meldingsplicht uitgezonderde afvalstoffen, zoals papier, schroot, textiel, ferro- en non-ferrometalen en glas, vervalt bijvoorbeeld ook de meldingsplicht voor banden en schone kunststoffen, omdat deze afvalstoffen nauwelijks milieubelastend zijn en voor de ketenhandhaving niet interessant. Ook voor overlaadstations van afvalstoffen afkomstig uit het publieke domein vervalt de meldingsplicht. Kleine hoeveelheden afvalstoffen van huishoudens en daarmee naar aard vergelijkbaar bedrijfsafval (horeca-afval en kantoren-, winkel en dienstenafval/kwd-afval) worden op deze overlaadstations overgeslagen tot grotere hoeveelheden. De verwerking van ontvangstmeldingen van al die kleine hoeveelheden is erg arbeidsintensief en brengt veel administratieve lasten met zich mee.

Daarentegen komt er op verzoek van het bedrijfsleven een uitbreiding van de meldingsplicht naar alle sorteerinrichtingen voor bouw- en sloopafval en groencomposteerinrichtingen. Dit brengt met zich mee dat er dan ook vanuit handhavingsoogpunt voldoende aandacht moet zijn voor deze categorie bedrijven. De motivering hierbij is dat bouw- en sloopafval en groenafval regelmatig op onjuiste wijze wordt verwijderd, vooral bij de kleinere inrichtingen. Door de meldingsplicht hiervoor in te voeren, worden illegale praktijken zoveel mogelijk voorkomen en kan en zal er met de meldgegevens in de hand adequater gehandhaafd worden. Overigens worden in dit deel van de markt niet veel nieuwkomers verwacht.

Betoncentrales, asfaltinstallaties en bedrijven die ruw staal vervaardigen zijn aangewezen productiebedrijven, die geen afgiftemelding meer hoeven te doen, wanneer bij de productie van beton, asfalt of staal afval wordt verwerkt. Na de verwerking van dit afval is er sprake van een product en heeft een afgiftemelding geen meerwaarde.

Bij het vervoer van afvalstoffen uit het publieke domein door of in opdracht van de gemeente is niet langer nodig dat er een begeleidingsbrief aanwezig is, wanneer dit afval - aantoonbaar - ten behoeve van overslag naar een overlaadstation wordt vervoerd. Afvalstoffen uit het publieke domein zijn van huishoudens ingezamelde afvalstoffen en daarmee naar aard vergelijkbaar bedrijfsafval (horeca- en kwd-afval), alsmede stadafval (veegvuil, marktafval, rioolslib). Het gaat hier om kleine hoeveelheden afvalstoffen die worden gebracht naar een overlaadstation. Het niet meer aanwezig moeten hebben van een begeleidingsbrief scheelt het bedrijfsleven veel arbeid en brengt dus een aanzienlijke lastenverlichting met zich mee. De handhaving zal zich gaan richten op het afval dat in grotere hoeveelheden het overlaadstation verlaat.

In het geval van meer transporten afkomstig van één locatie naar één bestemming van dezelfde soort bedrijfsafvalstoffen met een zelfde samenstelling kan worden volstaan met één begeleidingsbrief per werkweek in hetzelfde transportmiddel, waarbij in de vrije ruimte van of in een bijlage bij de begeleidingsbrief het aantal en de tijdstippen van de transporten zijn vastgelegd. Dit is geregeld in ministeriële Regeling melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen. Er is hier gekozen voor een praktische oplossing om een lastenverlichting voor het bedrijfsleven te bewerkstelligen.

Voor een aantal afvalstromen geldt al een vereenvoudigde meldingsprocedure, de zogenaamde inzamelaarsregeling. Deze wordt uitgebreid met onder meer banden, veegvuil, rioolslib en afvalstoffen die behoren tot de code 17 van de Europese Afvalstoffenlijst (Eural), zoals bitumineus bouw- en sloopafval, voor zover het geen gevaarlijk afval is. Dit geeft voor de bedrijven die deze afvalstoffen inzamelen bij verschillende bedrijven een aanzienlijke lastenverlichting. Op de begeleidingsbrief moet wel de locatie van herkomst worden vermeld. Ook scheepsafvalstoffen worden onder de inzamelaarsregeling gebracht.

Ook is tegemoet gekomen aan aanpassingsvoorstellen van handhavingsinstanties. Denk hierbij onder meer aan het gedurende vijf jaar bewaren van de begeleidingsbrief.

Niet overgenomen voorstellen

In die gevallen waarbij na onderzoek door het ministerie van VROM is besloten een voorstel niet over te nemen, is daarover gesproken met de indiener van het voorstel en is een en ander gemotiveerd. Zo is nu bepaald dat gevaarlijke afvalstoffen altijd meldingsplichtig blijven.

Een ander niet overgenomen voorstel betreft de wens om mobiele brekers onder het regime van dit besluit te brengen. In de nota van toelichting bij het oorspronkelijke besluit (paragraaf 8) op de desbetreffende inspraakreactie van de branchevereniging recycling, breken en sorteren (BRBS), is geantwoord dat het uit een oogpunt van transparantie van de keten van bouw- en sloopafval voorstelbaar is dat er een meldplicht voor mobiele brekers komt en dat hierover met de betrokken brancheorganisaties overleg zal plaatsvinden. Na onderzoek is echter besloten om mobiele brekers niet onder de meldplicht van het besluit te brengen. Dit past niet binnen de systematiek van de wet. Op 1 maart 2004 is het Besluit mobiel breken van kracht geworden, waarin al de nodige eisen voor mobiele brekers zijn opgenomen, zoals een kennisgevingsplicht bij gemeenten. Het opnemen van mobiele brekers zou een verhoging van administratieve lasten voor bedrijven met zich meebrengen, terwijl het kabinet juist streeft naar een reductie van die lasten.

3. Gevolgen voor de handhaving en milieu

Tijdens de evaluatie van het oorspronkelijke besluit melden uit 2004 is stilgestaan bij mogelijke reductie van administratieve lasten en de noodzakelijke informatie voor een effectieve handhaving van het beheer van afvalstoffen. Het besluit is een hulpmiddel om administratief toezicht te houden op afvalstromen. Tijdens de evaluatie kwam naar voren dat er mogelijkheden waren om de lastendruk voor bedrijven te reduceren zonder afbreuk te doen aan het handhavingsmiddel.

Er is besloten, onder meer naar aanleiding van de evaluatie, om het vervoer van een aantal afvalstoffen naar een overlaadstation vrij te stellen van de plicht tot het voeren van een begeleidingsbrief en het overlaadstation vrij te stellen van de verplichting tot het melden van afvalstoffen. Deze stromen komen verderop in de keten in zicht en de meerwaarde van dergelijke meldingen weegt niet op tegen de lasten voor de betreffende bedrijven. De vervoerder moet wel kunnen aantonen dat de afvalstromen daadwerkelijk naar een overlaadstation gaan.

Naast deze vrijstelling worden ook inrichtingen vrijgesteld van het melden die handelingen verrichten met papier, textiel, ferro- of non-ferrometalen, schroot, schone kunststoffen, glas, banden of een combinatie daarvan. Deze stromen vormen een gering risico voor het milieu. De belangrijkste reden voor de vrijstelling is dat de markt voor deze stromen voldoende prikkels biedt tot een goede verwerking. Deze stromen hebben veelal een positieve waarde. Het toezicht op

deze stromen hoeft minder intensief plaats te vinden dan bij afvalstromen waar de risico's voor het milieu groter zijn.

Het onderhavige besluit ziet op een aanpassing van de administratieve lasten voor het bedrijfsleven. Deze aanpassing heeft geen gevolg voor verplichtingen met betrekking tot de behandeling van de desbetreffende afvalstoffen. Het onderhavige besluit heeft derhalve geen gevolgen voor het milieu.

4. Lasten voor het bedrijfsleven

Administratieve lasten

Bij het opstellen van de wijzigingen in het onderhavige besluit is in december 2009 de berekening van de administratieve lastendruk gemaakt. Deze berekening is vergeleken met de berekening administratieve lasten nulmeting uit 2007, om de reductie in administratieve lasten zichtbaar te maken.

De jaarlijks terugkerende administratieve kosten na wijziging van het besluit zijn berekend op € 7.751.900. De begeleidingsbrief, contract en omschrijvingsformulier brengen de meeste kosten met zich mee, namelijk € 5.806.700. De berekende kosten voor registratie en ontvangstmelding zijn € 1.627.900, terwijl deze voor de afgiftemelding € 317.300 zijn.

De administratieve lasten van dit besluit bestaan voor het overgrote deel uit handelingen die samen hangen met registreren en archiveren (>25%) en het gebruik van begeleidingsbrieven (>50%). Deze handelingen zijn verplichtingen die eveneens worden voorgeschreven in Europese- en fiscale regelgeving.

Besluit melden met voorgenomen wijzigingen		Nulmeting 2007	2010
Nr.	Categorie	Totaal	Totaal
1	Afgifte melding	€ 3.534.225	€ 317.300
2	Registratie en ontvangstmelding	€ 12.526.418	€ 1.627.900
3	Begeleidingsbrief, contract en omschrijvingsformulier	€11.716.666	€ 5.806.700
Totale AL huidige situatie met voorgenomen wijzigingen		€ 27.777.310	€ 7.751.900

Het totale pakket van voorgenomen wijzigingen leidt naar verwachting tot een afname van de administratieve lastendruk voor het bedrijfsleven van € 20.015.410, een reductie van 72% van de lastendruk ten opzichte van de situatie van 2007.

De vermindering van de lastendruk heeft een aantal oorzaken. Zo wordt er gebruik gemaakt van specifieke software waarmee het melden efficiënter geschiedt. Schriftelijke meldingen komen nauwelijks meer voor. Dat scheelt de nodige tijd voor bedrijven waarmee de last voor bedrijven aanzienlijk wordt verminderd. Het doen van een afgiftemelding vindt alleen nog plaats wanneer een afvalstof de afvalketen verlaat om daarmee de keten van meldingen te sluiten. Een aantal bedrijven dat afvalstoffen als grondstof gebruikt voor het vervaardigen van een nieuw product hoeft geen afgiftemelding meer te doen.

Op uitdrukkelijk verzoek vanuit de eigen branchevereniging gaan alle sorteerbebedrijven voor bouw- en sloofafval en groencomposteerderijen de ontvangsten melden. Dit heeft tot gevolg dat de administratieve lasten voor deze bedrijven stijgen. Zoals in de tweede paragraaf beschreven, zijn hiervoor gewichtige redenen. Verder komt de meldplicht voor de afvalstoffen banden en schone kunststoffen te vervallen en zijn overslagbedrijven niet meer verplicht een ontvangstmelding te doen.

De administratieve lastendruk neemt ook af omdat minder vaak een begeleidingsbrief hoeft te worden gebruikt. Bij repeterende vrachten zijn minder

begeleidingsbrieven nodig. Slechts één keer per week, per vervoersmiddel, moet bij repeterende vrachten een begeleidingsbrief aanwezig zijn, waarop alle afzonderlijke transporten worden vermeld. Bij het inzamelen door vrijwilligers van papier en dergelijke en bij de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen en daarmee vergelijkbare afvalstoffen van bedrijven is een begeleidingsbrief niet meer vereist.

Bedrijfslasten

Zoals hiervoor beschreven, is er naar aanleiding van de evaluatie van het besluit besloten om de lasten voor het bedrijfsleven zoveel mogelijk te reduceren, zonder afbreuk te doen aan de uitgangspunten zoals een goede handhaving en het functioneren van het besluit. Het besluit bestaat grotendeels uit administratieve verplichtingen. Het onderhavige besluit zorgt voor een reductie van de administratieve lasten voor het bedrijfsleven.

De inrichtingen waar een reductie van de lasten zal optreden zijn de bedrijven waar de afvalstromen papier, textiel, ferro- of non-ferro, schroot, schone kunststoffen, glas en banden worden opgeslagen, overgeslagen, bewerkt en/of verwerkt tot nieuwe producten. Hetzelfde geldt voor inrichtingen waar een afvalstroom waarvoor producentenverantwoordelijkheid bestaat, wordt opgeslagen, overgeslagen en/of bewerkt. Ook inrichtingen die een combinatie van de genoemde activiteiten uitvoeren, zijn vrijgesteld van de administratieve verplichtingen. Naast deze categorie worden ook overlaadstations vrijgesteld die ingezameld huishoudelijk afval, bedrijfsafvalstoffen naar soort en aard vergelijkbaar met huishoudelijk afval en afval van het reinigen van riolen uitsluitend overslaan. Hieronder kunnen de gemeentelijke overlaadstations en overlaadstations van private inzamelaars vallen, mits er geen andere handelingen op die locatie met de afvalstoffen plaatsvinden. Door de aanpassingen van het besluit is het gestelde doel om de administratieve lasten voor het bedrijfsleven te reduceren bewerkstelligd.

pm verwerken inspraak

ARTIKELSGEWIJS

Artikel I

A

Dit onderdeel zorgt er voor dat de in artikel 2, tweede lid, onderdeel a, bedoelde inrichtingen niet langer een ontvangstmelding hoeven te doen. De redactie is ontleend aan categorie 28.7 van bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. Afgifte aan een persoon die een dergelijke inrichting drijft, wordt uitgesloten van de meldplicht (onderdelen 1 en 2). Het doen van een ontvangstmelding wordt wel verplicht indien de afgifte betrekking heeft op het sorteren van bouw- en sloopafval en het composteren van groenafval (onderdeel 5).

B

In artikel 2, tweede lid, wordt een aantal categorieën van gevallen genoemd waarvoor de verplichting tot het doen van een ontvangstmelding als bedoeld in artikel 10.40, eerste lid, van de Wm niet geldt. Onder onderdeel b, onder 1° (ingezameld huishoudelijk afval) en 2° (bedrijfsafvalstoffen naar soort en aard vergelijkbaar met huishoudelijk afval) behoren ook ingezameld klein chemisch afval uit huishoudens respectievelijk ingezameld klein gevaarlijk afval. De bedrijfsafvalstoffen die onder 2° vallen, moeten naar soort en aard vergelijkbaar met huishoudelijk afval zijn. Hoeveelheid en samenstelling van de bedrijfsafvalstoffen hoeven niet vergelijkbaar te zijn. Volledigheidshalve zij opgemerkt dat ingezamelde huishoudelijke afvalstoffen in artikel 10.36 Wm worden gelijkgesteld met bedrijfsafvalstoffen. In de nieuwe bijlage I worden de categorieën opgenomen die eerder werden genoemd in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, in de onderdelen 1 tot en met 5.

C

Ingevolge het nieuwe artikel 3, zesde lid, dient degene die een melding als bedoeld in artikel 10.40, eerste lid, van de Wet milieubeheer doet, de relevante begeleidingsbrieven of digitale kopieën hiervan, op basis waarvan de melding plaatsvindt gedurende ten minste vijf jaar te bewaren.

Het tweede onderdeel zorg er voor dat de melding niet langer dient te geschieden binnen twee, maar binnen vier weken na afloop van de maand waarin een afgifte heeft plaatsgevonden.

D

In de situatie dat een melding plaatsvindt ingevolge artikel 32 van het Besluit bodemkwaliteit (meldingsplicht voor degene die voornemens is een bouwstof toe te passen als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder c, of een IBC-bouwstof toe te passen als bedoeld in artikel 30) heeft een afzonderlijke 'afvalstoffenmelding' geen bijzondere praktische toegevoegde waarde meer. Hetzelfde geldt voor de melding ingevolge artikel 2a van het Besluit gebruik meststoffen. Met de gelijkstelling van de genoemde meldingen met een afvalstoffenmelding worden in elk geval de administratieve lasten van betrokkenen beperkt. De toevoeging aan artikel 5, tweede lid, voorziet hierin.

Het nieuwe derde lid maakt het mogelijk bij regeling categorieën van inrichtingen vrij te stellen van de afgiftemeldingsplicht. Zoals in het algemeen deel van de toelichting al is aangegeven zal het bij de regeling gaan om aangewezen categorieën bedrijven waar afval wordt toegepast in het productieproces. Een afgiftemelding door deze bedrijven draagt niet bij aan een effectieve handhaving van het afvalbeheer.

E

De vernummering is het gevolg van het nieuwe artikel 3, zesde lid.

F

De eerste wijziging betreft een reparatie. De koppeling van de afgiftemelding met artikel 10.37 Wm en artikel 2 van het besluit is bij deze wijziging vervallen. De afgiftemelding heeft betrekking op bewerkte afvalstoffen die worden afgegeven als stoffen, preparaten of andere producten aan andere partijen of zelf worden toegepast. .

In de praktijk is gebleken dat niet voor elke afvalstroom een code van de afvalstoffenlijst van toepassing is. De tweede wijziging voegt aan artikel 7 een nieuw lid toe dat het mogelijk maakt melding te doen van de van toepassing zijnde GN-code, voor zover geen code van de afvalstoffenlijst van toepassing is.

G

De wijziging betreft een vernummering vanwege de nieuwe bijlage 1.

H

Artikel 9, tweede lid, maakt het mogelijk een verwerkersnummer in te trekken wanneer geen meldingsverplichting meer bestaat. Hiermee kan de meldingsinstantie vervuiling van het meldingsstelsel voorkomen.

In het derde lid was bepaald dat het afvalstroomnummer vervalt, indien gedurende drie jaar geen gebruik van het nummer is gemaakt. Deze termijn is verlengd naar vijf jaar.

I

In artikel 11 zijn de gevallen opgenomen waarin geen begeleidingsbrief hoeft te worden verstrekt. In het eerste lid, onderdeel b, is de uitzondering opgenomen voor het vervoer van bedrijfsafvalstoffen in een motorrijtuig van de rijbewijscategorie B. Artikel 11, eerste lid, onderdeel b, is zo gewijzigd dat ook voor het vervoer van gevaarlijke afvalstoffen in een hoeveelheid van niet meer dan 50 kg in een

motorrijtuig van de rijbewijscategorie B geen begeleidingsbrief meer hoeft te worden verstrekt.

Het nieuwe onderdeel d van artikel 11, eerste lid, voegt de uitzondering toe dat geen begeleidingsbrief nodig is indien niet-beroepsmatig papier of textiel wordt ingezameld. De vrijstelling beoogt onnodige administratieve lasten voor niet-beroepsmatige inzamelaars te voorkomen. Bij beroepsmatig inzamelen kan worden gedacht aan inzamelaars waarvoor het inzamelen van afvalstoffen een essentieel onderdeel van hun bedrijfsvoering is, zoals dat het geval is bij inzamelaars waarbij het inzamelen de hoofdactiviteit is en bij afvalverwerkende bedrijven die hoofdzakelijk afvalstoffen als grondstof gebruiken en deze daarom zelf ophalen bij degenen die zich van die afvalstoffen ontdoen. De in onderdeel d bedoelde activiteiten betreffen echter activiteiten die niet beroepsmatig worden verricht, of slechts als serviceverlening bij een geheel andere activiteit die op zich niets met het inzamelen van afvalstoffen heeft te maken.

Ingevolge dit nieuwe onderdeel d vervalt de eerder daarin opgenomen uitzondering dat geen begeleidingsbrief hoeft te worden verstrekt voor gevaarlijke afvalstoffen in een hoeveelheid van niet meer dan 50 kilogram.

J

In de toelichting op onderdeel B (artikel 2, onderdeel b) is al nader ingegaan op de nieuwe bijlage I. Hiernaar zij korthedshalve verwezen.

De Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,